

Coppet paa Grund af sit daarlige Fransk sjeldent deltog i den almindelige Konversation. Dem herhjemme, der hælde til samme Mening, ville vi anmode om at læse Erindringerne opmærksomt igennem, især den Del, som handler om hans første Udenlandsrejse. Man maa her ligefrem beundre hans livlige Opfattelse og underholdende Fremstilling; vel er det sandt, at han ikke havde og ikke godt kunde have nogen dybere Forstaaelse af de daværende literære Strømninger; men hans levende Beskrivelser, hans sande og djærve Domme om de enkelte Kunstværker, de rask udførte Portrætter af Tidens fremragende Mænd, de indstrøede Replikker og Anekdoter, — alt dette gjør det omtalte Afsnit til en mere end almindelig interessant og lærerig Læsning. Det er vist, at det endnu vil vare en rum Tid, inden Oehlenschlägers Erindringer faa Plads mellem de Bøger, som kun læses af Literaturhistorikeren.

— Af Tidsskrift for Fiskeri, udgivet af H. V. Fiedler og Arth. Feddersen, er udkommet syvende Aargangs første Hæfte, indeholdende: Det norske Sillefiskeri (efter Referaterne af Stipendiat A. Boecks Foredrag i Bergen, ved A. Feddersen), Om Havfiskeriernes Udøvelse (et Brev fra Dr. C. Lütken til Birkedommer Fiedler), Om Aalens Forplantelsesrædselskab, oversat efter Crivelli og Maggi, Den udviklede Orred-Yngels Pleje, efter Haack, Beretning om et Bundgarnsfiskeri paa Jyllands Østkyst, af C. Laune, og nogle Blandinger. Af disse forskellige Meddelelser forekommer Dr. Lütken's om at være den, der for Øjeblikket frembyder størst almindelig Interesse, idet den behandler et Spørgsmaal, der allerede oftere paa forskellig Maade er blevet fremdraget, og hvis endelige Besvarelse, om den end maa antages at tilhøre en ikke meget nær Fremtid, dog paatrænger sig med større og større Eftertryk, med stedsigende Nødvendighed. Ethvert Bidrag til dets Løsning bør derfor modtages med Paaskjønneelse, selv om det, saaledes som Tilfældet er med det foreliggende Brev, strengt taget ikke bringer noget Nyt eller giver nye Synspunkter paa Grundlag af det ældre Materiale, men kun ordner, sammenstiller og lægger tilrette. At Dr. Lütken har valgt at forelægge Tidsskriftets Læsere sin Afhandling i Brevform, er besynderligt, og at han tilmed kun har stillet Brevet til den ene af Tidsskriftets Udgivere, er vel i sig selv noget ligegyldigt, men fortjener dog at noteres som et nyt Bilag til Lærebogs-Polemikken. Brevet er et Uddrag af de Undersøgelser og Betragtninger, der i de senere Aar ere nedlagte i forskellige udenlandske Fiskerikommissioners Beretninger, navnlig amerikanske, engelske og franske, og giver en ret fyldig og klar Fremstilling af de højest forskellige Anskuelse, der ere komne til Orde angaaende Spørgsmaalet om Muligheden af at ødelægge og udtømme Havfiskeriet ved Benyttelsen af disse eller hine Redskaber. Dr. Lütken bemærker med Rette, at man ikke uden videre tør overføre Erfaringen fra eet Sted paa et andet, hvor Naturforholdene ere mere eller mindre forskellige, men at det dog altid kan have Betydning for en almindelig Drotelse af Spørgsmaalet at være paa det Rene med, hvorledes det opfattes paa andre Steder. Naar det saaledes fremgaar som et af Resultaterne af Massachusetts-Kommissionens Undersøgelser, at den periodiske Aftagen af visse stimegaende Havfiskes Talrigheid ikke hidrører fra overdrevent Fiskeri eller fra Benyttelsen af visse skadelige Redskaber, saa tør man ingenlunde paastaa, at Forholdet er det samme ved vore Kyster. Forfatteren er ingenlunde blind for de mange og store Vanskeligheder, der ere forbundne med en Løsning af det vigtige Problem; han gjør med Feje opmærksom paa, at hvad vi her hjemme trænge til for at kunne vejlede Lovgivningsmagten til at finde de rette Midler til at frede om og muligvis forbedre Havfiskerierne, er *lagtagelser*, uden hvilke vi mangle baade Udgangspunkter og Holdepunkter, og først og fremmest en *Fiskeristatistik*, en længere Række af aarlige Beretninger om Udbyttet af de forskellige Slags Fiskerier fra alle Landets Fiskepladser — med alle de nødvendige Detail-Oplysninger om Redskabernes Beskaffenhed og Mængde, Deltagernes Antal osv. Inthvervel denne Anskuelse ikke fremtræder som noget Nyt, maa det dog betragtes som meget fortjenstligt, at den her udtales paany og ved en udførligere Begrundelse. Det samme gjælder om Dr. L.'s Bemærkninger angaaende Nødvendigheden af fornyede og omfattende Undersøgelser over vore vigtigste Havfiskes Levemaade, Føde, Træk, Yngletid, Ynglens Udvikling og Vandring, Fjender osv.; men naar Forfatteren derefter tilføjer: »Først naar disse to Betingelser ere tilstede, kan jeg tænke mig, at man kan tage fat paa Tilvebringelsen af »en almindelig Fiskerilov« med Udsigt til at kunne levere et Arbejde, som kan tilfredsstille for en længere Aarrække», saa tro vi dog, at han stiller de absolutte Fordringer for højt. Ganske vist vilde det være fortræffeligt, om vi kunde skaffe et saa storartet Materiale tilveje som Grundlag for en Fiskerilov, men »mens Græsset gror, dør Koen«, og der foreligger allerede saa mange Oplysninger, at man, støttende sig til dem, vilde kunne udarbejde ialfald en foreløbig Fiskerilov, hvorved mange af de nu stedfindende Misbrug vilde forebygges. At Regeringen burde tage sig af Sagen langt kraftigere, end den gjør, er vist, thi dels bør Sligt ikke overlades til det private Initiativ, dels er Statens energiske Medvirking en absolut Nødvendighed for Sagens nogenlunde hurtige Fremme. Videnskaberens Selskab har som bekendt for nylig udsat en Pris-Opgave, der netop gaar ganske i samme Retning, og det har derved i ethvert Tilfælde sat sit Stempel paa Undersøgelserns Betydning, om det end maa anses for meget tydeligt, om Nogen kan indlade sig paa at give flere Aar af sit Liv hen for med store aarlige Bekostninger at forsøge Løsningen af en saadan Opgave. Lad Staten bevilge 600 à 700 Rdl. aarlig i 6 à 7 Aar,

lad den uddele detaljerede Instruxer, Schemaer o. l. til sine Embedsmænd trindt om ved vore Kyster, saa vil der komme Liv og Fremgang i Sagen, ellers ikke.

Blandt det foreliggende Hæftes øvrige Afhandlinger er der en, som bringer en ret mærkelig videnskabelig Nyhed frem, nemlig Crivelli's og Maggi's Opdagelse angaaende Aalens Forplantingsrædselskab. Det er bekendt, at Aalens Forplantingshistorie har været Gjenstand for mange Naturforskeres Gissinger og Undersøgelser, uden at det hidtil er lykkedes at klare Spørgsmaalet paa tilfredsstillende Maade. De to nævnte Forfattere mene nu at have leveret Beviset for, at Aalene ere Hermafrodit, en Paastand, der dog nok neppe vil blive staaende uimodsgaet. (Jac. Ersløvs Forlag.)

Nye Sunddampskibe. Fra Burmeister & Wains Skibsværft vilde idag de to nye Dampskibe *Gefion* og *Gylfe*, der ere bestemte til Farten i Øresund, løbe af Stapelen. De ere 160 Fod lange, 24 Fod brede, med et Dybgaende af 5 Fod. Maskinerne ere paa 600 indrederes Hestes Kraft. Kabystrindringen vil blive saa elegant som mulig. Agter findes store luftige Saloner og under Dækket en Mængde Separakahytter. Skibene ere byggede under Tilsyn af Kapt. Frahl.

Professorposten ved Kunstakademiet. I Mandagsnummeret af *Dagbladet* har en Indsender under Mærket M. udtalt sin Forundring over det sidste Professorvalg ved Kunstakademiet og opfordret Akademiet til at paavise de Grunde, der have ledet det til at foretrække *Vermehren* for *Bloch*. Jeg veed ikke, om Nogen af Akademiets Medlemmer vil efterkomme denne Opfordring, men jeg interessere mig saa meget for begge de nævnte Kunstnere, at det skulde gjøre mig meget ondt, om de Misforstaaelser, der gaar igennem Hr. M.'s Artikel, skulde udbredes iblandt Publikum.

Den Slutning, Hr. M. mener at kunne drage, »at Akademiet ved det stedfunde Valg synes at have stemplet Prof. Bloch som en Kunstner af ringere Betydning, end Alle hidtil have anset ham for at være«, er aldeles urigtig. Der var slet ikke Spørgsmaal om, hvem af disse to der var den største Kunstner; i saa Fald havde *Vermehren* selv sikkert ikke stillet sig til Valg; men der var Spørgsmaal om, hvem man helst skulde tage til Lærer, enten *Vermehren*, hvis udmærkede Dygtighed som Lærer fra den Række Aar, hvori han allerede har virket som saadan ved Akademiet, var almindelig anerkendt baade af Elever og Medlærere, eller *Bloch*, hvis Gaver som Lærer man ikke kjendte. Det er ikke saa afgjort, som M. mener, at den betydeligste Kunstner ogsaa er den bedste Lærer. Hans Forsøg paa at bevise denne Sætning er temmelig uheldigt. »Den betydeligste Kunstner,« siger han, »er den, der tegner og maler bedst.« Virkelig? Har Opfattelse og Komposition Intet at sige? Efter min Mening er den geniale Kunstner den betydeligste, selv om han kan gjøre sig skyldig i Fortegninger, eller om hans Farve er tung eller haard. Men ved Læreren maa man usægtelig se paa Korrektheden i Tegningen, Enheden i Farven og Sikkerheden i Farvetonerne Forhold. Og dersom man holder sig til disse, er det saa givet, at Fordelen er paa Blochs Side? Eller lad os hellere spørge: Savner man i denne Henseende Noget hos *Vermehren*? For mig, en aldeles Udenforstaaende, staa det saaledes, som om det havde været en Tilidsættelse af *Vermehren*, som den ældre og som den prøvede Lærer, hvis man havde foretrukket *Bloch*; men Blochs Anseelse er saa grundfæstet, at det paa ingen Maade kan kaldes en Tilidsættelse, at man ikke i dette Øjeblik gjør ham til Lærer. Den vækkende Indflydelse, hans Arbejder udøve paa den danske Malerskole, bliver ikke mindre for det, og hvis han, som vi haabe, næste Gang en Professorpost bliver ledig, melder sig, vilde maaske Alle stemme paa ham. N.

Naturhistorisk Forening. Videnskabeligt Møde Onsdagen den 11te Juni Kl. 6 i zoologisk Museums Auditorium (Bzgeret hos Kurvblomsterne m. M.).

De svenske Lodser i danske Farvande. Medens Kanonbuden *Willemoes* i Slutningen af forrige Maaned var stationeret paa »Middelgrunden« (Kjøbenhavns Yderred), havde den Lejlighed til at lagttage, at der saavel nordraa som sydfra ankom flere Skibe med svenske Lodser ombord, hvilke efter Ankomsten til Yderreden forlod Skibene færdigt at gaa iland, og da det maa antages, at disse Lodser havde lodset i danske Farvande paa Strækningen fra Kullen til Falsterbo og Drogden, lod Chefen paa Kanonbuden den anholde i Overensstemmelse med Lov af 17de Maj 1814, jfr. Frdn. angaaende Lovsættelsen i Danmark af 27de Mars 1831. De fandtes alle i Besiddelse af svenske Certifikater som private Lodser. Efterat de ifølge Politidirektorens Resolution havde afleveret den opebaarne Lodshyre, der svarede til den danske Lodstat, til Politiet og betalt 4 à 5 Rdl. i Bøder hver, fik de Tilladelse til at rejse hjem. Sagen blev nu henvist til Behandling ved den offentlige Politiret, men da de Tillatte ved Sagens Foreløbelse alt vare rejste til Sverige, kunde de ikke stæves for Retten, og Dommeren indlod sig derfor ikke paa nogen Forhandling i Anledning af det Passerede, men overdrog de fra Politiet modtagne Lodspenge og Bøder, tilsammen nogle og halvfemsindsty Rdl., til vedkommende danske Lodser og Lodskasse.

Tiltale for ulovlig Kolligering. Da der jævnlig saavel i de inden- som udenlandske Blade findes indrykket Avertissementer fra Personer, der ikke ere autoriserede Kolligorer, om Salg af Klasselotteriedler, havde Klasselotteriets Inspektør henstillet til Politidirektøren, hvorvidt de Vedkommende kunde drages til Ansvar efter Loven af 6te Mars 1859 § 2. Der blev derefter rettet Forespørgsler hos samtlige herboende Forhandlere af Industrilotteriedler, om man hos dem kunde erholde Klasselotteriedler, men overalt blev det svaret, at saadanne Sedler ikke forhandles, og der blev derfor anstillet nærmere Efterlysning om enkelte, bestemt fremhævede Industrilotteriekollektorer. I Kolligatens Umans Protokoller fandtes ikke indført noget Salg af Klasselotteriedler. Pantelaaner Ruben, hvis Forretning bestaar i at give Laan paa Klasselotteriedler, havde kun solgt saadanne Sedler, som han har været nødsaget til at sælge, fordi Laanene ikke inden Trækningsen vare bleve indfødte, hvilken Forklaring han dog i Retten forandrede derhen, at han kun havde solgt saadanne Sedler, som han tidligere selv havde spillet paa, men »af Pengetrang« saae sig nødsaget til at sælge. Kollektor Chr. Hansen havde vel ladet indrykke Avertissementer i svenske Aviser om Forhandling af Klasselotteriedler, men han havde ikke forhandlet disse her i Staden, og de Sedler, han havde udsendt, vare 7 à 8 Styk-

ker, paa hvilke han selv tidligere havde spillet, hvorfor han mente at være berettiget til at sælge dem som al anden lovlig Ejendom; han havde imidlertid ikke afsat nogen af dem. Kollektor Fiedler, der tidligere har betalt en Bøde af 25 Rdl. for Overtrædelse af Lotteriloven, forhandlede heller ikke Klasselotteriedler, og forsaavidt han ligesom Hansen havde avterret om Salg heraf i svenske Blade, da havde han kun »solgt en Snes forskellige Andelsedler, paa hvilke han selv havde spillet til tidligere Trækninger. Da Overtrædelsen af ovennævnte Lov af 6te Mars 1859 om Klasselotteriets Ordning medfører Bøder af mindst 100 Rdl., og da Dommeren i den offentlige Politiret ikke kan idømme Bøder til et saadant Beløb, blev Sagen, uden at det kom til Forhandling, hvorvidt nogen Lovovertrædelse var begaaet, sluttet med Henvisning til den samlede Ret.

Drunkede. Et større Ulykkestilfælde tildrog sig ifølge *Ringkj. Amtst.* i Fredags Eftermiddag ved Nymtøbe Gab. Da Vejret blev meget strengt, besluttede de Fiskebaade, der vare ude (vel ialt 12 til 15 Baade fra Gabet), at søge Land, hvilket lykkedes for alle undtagen for den sidste, der kænrede. Af dens Mandskab reddedes kun En, nemlig Hans Jespersen, der af Strandbøden fandtes i Brændingen, holdende sig ved Bugsprødet 6 Mand, der paa en nær vare gite, fandt deres Død i Bolgerne. Gabet har været strengt laar, idet det nu siden Jul ialt har krævet 10 Menneskeliv.

Fra Kjøbenhavns Havn. Igaar indkørte: Dampskibet *Danmark*, Kapt. S. A. Philipssen, kommande fra Newcastle med Stenkol, lossere ved Nyholm. Skonnerten *Sylphiden*, Kapt. F. Ottmann, kommande fra Portorico med 455 Fade og 75 Tdr. Sukker til M. L. Bramsen. Briggen *Tjalfe*, tilhørende den kgl. grønlandske Handel, ført af Kapt. Brockdorff, kommande fra Grønland med grønlandske Produkter, lossere ved Kroyers Plads. Dampskibet *Louise*, Kapt. C. Schierbeck, kommande fra London med Stykgods, lossere ved Toldboden.

Skibsefterretninger. Skonnertbriggen *Øresund*, Kapt. Kofod, af Kjøbenhavn, er ifølge Telegram den 9de Juni ankommen til Falmouth fra Rio Janeiro.

Temperaturen ved Søen, den 10 Juni, Morgen Kl. 7: 8½ Gr. Varme. — Eftermiddag Kl. 4: 13 Gr. Varme.

Ildlos. Ifølge *Svendb. Amtst.* er i Lørdags Eftermiddags Skolebygningen i Østerskjerne totalt afbrændt. Efter Forlydende skal Ilden være opstaaet fra ved Aak paa Møddingen.

Ny Literatur. Paa et Hjørne af Kirkegaardens, af Carl Bruun. (C. A. Reitzels Forlag).

— Kjærlighedens Komædie, af Henrik Ibsen. Tredie Udgave. (Forlagt af den Gyldendalske Boghandel).

— Fra den gamle Fabrik, af V. Bergsøe. Anden Udgave. (Gyldendalske Boghandels Forlag).

— Trap: Statistisk-topografisk Beskrivelse af Kongeriget Danmark. 14de Hæfte. (Forlagsbureauet).

Norsk Literatur. Tids-Tavler, udgivne af Ludvig Kr. Daa, andet Bind's første Hæfte. (Kristiania, Alb. Cammermeyer.)

Charles Darwin: Om Arternes Oprindelse. Oversat af J. P. Jacobsen, anmeldt af H. S. Vodskov.

I.

Darwinismen som naturvidenskabelig Theori.

Det er endnu ikke 15 Aar siden, at *Origin of species* udkom, og dog tælles der allerede Værker om den i Hundredevis, og spørge vi disse Forfattere, om vi skulde slutte os til Darwin, saa faa vi ikke et simpelt Ja eller Nej, men alle mulige Svar. Af Fagmand bliver Læren snart umiddelbart antagen, snart suppleret (*Wallace, Nägeli*), snart bekæmpet, snart dog betvivlet, snart ignoreret, ja, der er dem, der hævde, at alle disse Meninger om den ere overlødig, at den er en løs Fantasi uden al videnskabelig Betydning. Og det Samme gentager sig udenfor dens egenlige Kreds. Der er Filosofer, der give den Plads i deres System, som Hartmann, Spenser, og endnu flere, der forkaste den; Filologer som Schleicher og Max-Müller kanonisere den, Zoologer Haeckel forgyder den som et nyt Evangelium, der vil reformere Samfund og Videnskab, medens til Gjengæld Andre betragte Darwin som en Antikrist. Tegn staa saaledes mod Tegn, men dette, at der for hver Autoritet, der er for, kan nævnes en ligesaa god, der er imod, er idetmindste en Opfordring til at danne sig en Mening selv, og saa umuligt som det vil være selv for den dygtigste Fagmand at fælde en afgjort Dom om Spørgsmaalet i de første halvhundred Aar, saa sikkert tror jeg, at selv vi Lægmand kunne klare os, hvad der allerede nu staa fast.

Hvad er da Darwinismen? Læren om, at Arterne have udviklet sig af hverandre? Nej, ikke ganske, thi det er der mange Andre end Darwin, der have sagt. Baade Venner og Fjender have søgt hans Forgængere og fundet dem lige fra Ægypten til Danmark, lige fra Mythen til den komparative Anatomi; jeg skal strax gaa over til de to eneste direkte, naturvidenskabelige Forgængere, Lamarck og Saint-Hilaire, ud fra dem er det lettest at se, hvad Darwins egentlige Gjerning er. Lamarck (*Zoologie philosophique* 1807) paastod, at blotte uorganiske Forbindelser havde frembragt de laveste Organismer, og at de igjen ifølge en indre Drift til Udvikling havde omdannet sig til den hele nuværende Plante- og Dyreverden. Her er altsaa hele Darwinismens Program og endnu lidt Mere. Kort efter sluttede Geoffroy de St. Hilaire sig hertil og lagde særlig Vægt paa Klimats Indflydelse paa Organismerne. — »Saa har Darwin altsaa ingenting gjort, og man burde snarere tale om Lamarckisme!« Nej, ingenlunde. Disse Mænds personlige Overbevisning om Naturrigets Enhed kunde ikke faa videnskabelig Betydning, fordi de kun kunde anføre spredte Fakta, der talte derfor, men ikke formaadede at vise, hvorledes Udviklingen foregik, hvad der gjorde den nødvendig. Det er dette, Darwin har paavist, og i alle Lande er det ikke den, der siger, at Slaget skal vindes, men den, der vinder det, der kaldes Sejherre. Et Par Ord kunne forklare Darwins Fremgangsmaade. Hvis Planter og Dyr avlede Afkom, der var Forældrene ligt i Et og Alt, vilde vi jo i al Evighed faa de samme Arter, og hvis det i Intet lignede Forældrene, blev Alt løst, men nu forholder det sig saaledes, at Afkommet væsentlig er et Aftryk af Forældrene, men med smaa Forandringer. Denne Enhed af Forænderlig-

hed og Arvelighed, dette, at enhver Egenkab kan nedarves og næsten altid bliver det, men ogsaa kan forandres, er den første Betingelse for videre Udvikling. Spørgsmaalet bliver da, hvorledes dette Grundlag benyttes. Ganske simpelt saaledes: Næsten alle organiske Væmser avle flere, end Naturen har Plads og Næringsstof til. En Mængde maa da gaa til Grunde, for at nogle faa kunne leve. Men hvilke af dem skulde nu leve? Nu i Almindelighed de stærkeste og de sundeste, men, og dette er Hovedsagen, saasart der mellem de mange Sæskende, der alle ere lidt forskellige indbyrdes, er nogle, der have en Forskjel, der lægger dem deres Livsgjerning, saa vilde de særlig bevares. Saa vil denne Forskjel nedarves — thi dertil tender enhver Egenkab, den vil styrkes fra Slægt til Slægt, idet dens Ejere stadig fortrænge de andre; tilslidst vil kun den findes, og en ny Art vil være fremstaaet af den gamle. Nogle faa Former kunne da frembringe utallige andre og maa gjøre det, fordi Variationer er uendelig, og fordi enhver nyttig Variation strax sejrer for atter at kues til sin Tid. Dette er Læren om Kvalitetsvalget, grundet paa Tilværelseskampen, og dette er Darwinismen.

Men er det nu Andet end Hypotheser? Aa nej, men al Videnskab er hypotetisk. Theorien om Solen som Midtpunkt for de kredsende Planeter er en Hypothese. Vi hyldede den, fordi Himmelfænomenerne stemte med den, og den staaer saa fast som ingen anden Theori, fordi den er prøvet paa saa utallige Kjendsgjerninger, og de alle svare til den, saa ikke en Sjerne viger af fra den Bane, vi efter Theorien maa beregne den. Men er der Nogen, der tvivler, saa kunne vi kun bevise, at den gamle Theori er falsk, fordi der er Ting, den ikke kan forklare, og at der videnskabelig ikke kan tvivles paa den nye, fordi den forklarer Alt, men vi kunne ikke nægte den blotte Mulighed af, at der kan komme Fænomener, der ville modificere vor Opfattelse, og vi kunne ikke bevise den, som vi kunne bevise, at Sjælland er en Ø, eller at der tales Fransk i Paris. Naar fysikere nu opfatte Lys som Ætherbølger, Varme som Molekularbevægelse, saa er det ikke, fordi de have et særligt Bekjendskab til Æther og Molekuler, men fordi de, ved at antage dette, kunne forstaa visse Lys- og Varme-Fænomener. Og hvis disse Hypotheser i Tidens Løb kunne forklare Alt, hvad man maatte iagttage, saa vilde de stige fra Hypotheser til Grundsaetninger, man umiddelbart gaar ud fra. Kun saaledes gaar Videnskaben fremad. Lad os saa med dette i mente se paa Darwinismen. Er der Fakta, der stemme med den og kun med den? Ja. For det Første falde alle Arter i store Grupper, der have Grundform tilfælles; Cuvier førte jo saaledes Dyrene tilbage til 4 Typer: Hvirveldyrets, Leddyrets etc. Og dette, at f. Ex. alle Pattedyr, Fugle, Fisk og Krybdyr i alle deres Skikkelser kun ere Omdannelser af den samme Form, det er nødvendigt, naar de have udviklet sig af hverandre, et uforklarligt Tilfælde, naar vi gaa ud fra Arternes Uforanderlighed. Dernæst viser Geologien, at Lagene fra de ældste Jordperioder indeholde de laveste Dyr og Planter, saa der derfra er en jevnt opadstigende Formrække, ligesom vi indenfor samme Lag jævnlig finde Mellemløber mellem de ældste og yngre Arter i Laget. Dette behøver ingen Kommentar. Det tredje Faktum er Fosterlæren. At f. Ex. Fosteret af en Hund ikke fra første Færd af er en Hund i Miniatur, men i sin Udvikling gennemløber en Skala ligefra Krybdyret og opad, er absolut uforklarligt, naar hver Art er skabt for sig, medens hele Darwinismen, hele denne Udvikling fra Art til Art, der er foregaaet gennem uendelig lange Tidsrum, her ligesom bliver present og gentager sig for vore Øjne. For det Fjerde tyder den store Mængde Varieteter — J. Müller har f. Ex. opstillet 236 Brombeerformer blot fra Tyskland og Frankrig — den Mængde Former, saavel Naturen som Gartner og Landmænd frembringe, og den Lethed og Hurtighed, hvormed de frembringes, dog vel ikke paa, at Arterne ere uforanderlige. Og endnu kan man nævne de rudimentære Organer og et Hovedpunkt som den geografiske Udbredelse. Her er altsaa Kjendsgjerninger nok, der tale for, at Arterne have udviklet sig af hverandre, og, vel at mærke, Darwin har tillige vist, hvorledes denne Udvikling kan være foregaaet, nemlig gennem Kvalitetsvalg og Tilværelseskamp, og endelig at Kvalitetsvalget virkelig finder Sted, at Tilværelseskampen faktisk raser i Naturen. Darwin har forsaavidt gjort, baade hvad Kopernikus og Newton udførte, pegt baade paa, hvorledes og hvorfor, uden at jeg dermed vil stille en Theori, der er født i gaar, lige med den, der snart tæller 300 Aar. Darwin har jo selv i sin sidste Bog føjet endnu en Faktor til, nemlig Kjønvalget (*sexual selection*), Wallace og Nägeli have opstillet deres »Vervollkommning«s Lære, og der er saa store Vanskeligheder tilbage, f. Ex. med Kvalitetsvalgets første Virken, saa mange tusinde Forhold, hvorpaa Theorien endnu ikke er anvendt, at Ingen kan sige, hvor meget den i Tidens Løb vil blive modificeret. Men vist er det, at den maa anvendes, at den maa prøves, at Videnskaben i mange Aartier maa arbejde med den til Grundlag, og hvilket Resultat man saa end vil komme til, saa vil det skyldes Darwin, og hans Grundsyn vil staa fast. Darwinismen er at ligne med et sjeldent begavet, meget lovende Barn, og Tankens Barn have jo det Fortrin fremfor andre, at de ikke dø eller stekkes, men altid faa deres Evner fuld udviklede.

Darwinismen er da heller ikke falden ned fra Himmelen, men er en moden Frugt af den tidligere Udvikling. Den hviler paa en Mængde Undersøgelser i Geologi, Palæontologi, Morfologi, komparativ Anatomi etc., som den har havt Lykke til at samle, og hvor nødvendig disse Arbejder maatte fore til denne Theori, kan ses af, at Wallace, uafhængig af Darwin, kom til samme Resultat som han. Dette kan med Hensyn til

et enkelt, men det væsentligste, Punkt udtrykkes saaledes: Først ved Darwinismen bliver det naturlige System gennemførligt. Det er jo bekendt, at Linné var den Første, der systematisk ordnede den organiske Verden, at hans System var »kunstigt«, det er vilkaarligt, og at man ved Aarhundredets Begyndelse brød med ham og indordnede Alt i Familier og Grupper efter den gennemgaaende Formlighed. Dette er nu ikke blot en Forbedelse for Darwin, men en ligefrem ubevidst Darwinisme. Thi gaar man ud fra, at hver Art er skabt for sig, saa er det eneste Naturlige, at man opstiller dem ved Siden af hverandre, som det de ere ligegyldige for hverandre og havende lige Betydning. Vil man gruppere dem i Slægter, Familier etc., saa kan det være nødvendigt for Oversigtens Skyld, men det bliver Nogen der kun har Betydning for os, Nogen, der er i lige Grad »kunstigt«, hvad enten man tager Hensyn til eet eller flere eller alle Kjendemerker, thi det vedkommer ikke Naturen selv. Men idet Darwin viser, at den ene Art er fremgaaet af den anden, saa vil Slægt etc. Betydning, thi saa har Slægten engang været repræsenteret af en eneste Form, hvorefter de andre have udviklet sig saa at de altsaa virkelig ere afhængige af den, bestemte ved dens Bygning, saa gjælder det at ordne Alt efter den Plads, der Virkeligheden har i det store Stamtræ, saa faa vi i Sandhed et naturligt System, saa faa vi Naturens eget System. Man maa da ifølge sund Sans i lang Tid gjort, hvad vi først ved Darwinismen have faaet Mod og rationelt Ret til at gjøre, og man kan sige, at der kun er to Principper mulige for naturhistoriske Systemer: Linnés, det er Virkelighedens, og Darwins, det faktiske Slægtskabs. Endnu kun et Ord om Darwinismens Grænser. Darwin antager de første former for givne og har aldrig med et Øjeblik søgt at klare Livets Oprindelse. Naar man da har bebrejdet Darwin, at han ikke klarer Livet, kunde man ligesaa gjerne invende, at han ikke har forklaret Sjærens taagerne eller hvileksomheden. Andet, thi den Opgave har Darwin ikke stillet sig under. Anderledes forholder det sig med den anden Grænse, Menneskets Nedstammen fra Dyret, thi dette har D. søgt at bevise. I *Indeholder the Descent of Man* ganske vist fortræffelige Ting, og den første Del vil de fleste være det Interessanteste af alle Darwins Værker, men jeg tror ikke, at Malet er naaet. Kvalitetsvalget kan vel forklare nye Arter, men ikke Selvbevidstheden, der denne givne, kan Kvalitetsvalget udvikle den ved at lade den mere intelligente leve fremfor den mindre, men det kan ikke frembringe den. D. staaer overfor denne Opgave, som Lamarck stod overfor den, D. læser, Han kan ikke forklare os Muligheden af Selvbevidstheden kan fremkomme ud fra Dyret, han giver os her kun sin personlige Overbevisning, ikke en videnskabelig Hypothese. Men selvfølgelig berøver dette Punkt det for Naturhistorien er meget sekundært, ikke hans Hovedlære sit Værd.

Telegrammer til »Dagbladet«. (Igjennem Reitzau's Bureau.)

Versailles, den 9de Juni. Nationalforsamlingen har idag vedtaget hurtig Fremme af et Forslag om Lønningsforhøjelse for Lærere ved Primarskolerne.

En af Gambetta og Flere indbragt Forspørgsel om Forbudet imod Udgivelsen af *Corsaire* er ansat til imorgen.

Canrobert har efter Anmodning af Republikkens Præsident taget sin Ansøgning om Afsked som Medlem af det øverste Krigsråd tilbage.

Paris, den 9de Juni. Præsidenten Mahon har i Eftermiddag besøgt den tyske Gesandt, Grev Arnim. Præsidenten bar Marschaluniform en gala.

Madrid, den 9de Juni. Ministerrådet har forkastet Tutaus Finanslovsforslag, endnu for de blev forelagte Kortet. Efter Forlydende har Tutau taget sin Afsked. Carvajal formodes at blive hans Efterfølger.

Madrid, den 10de Juni. Paa Grund af Meningsulighed under den fortsatte Forhandling om det finansielle Spørgsmaal har Ministeriet forlangt sin Afsked. Det hedder at der vil blive dannet et nyt Ministerium under Figueras's Forsæde. Som Medlemmer af dette nævnes Cala Benoit, Diaz Quintan, Estevanz, Cervera, Fernando Gonzales og Maisonnava.

Wien, den 10de Juni. Wechselbanke er insolvent, vil lekviedere uden den almindelige Rettergang.

Rio Janeiro, den 24. Maj. (Dauro et Corvo.) Siden sidste Beretning er der afskrevet: Kaffet: Til Elben og Kanalen 37,200 Sække; Holland, Belgien, England, Bremen og Havre 13,000 S.; til Østersøen, Sverig, Norge og Kjøbenhavn: Intet; til Gibraltar og Middelhavet 12,200 S.; Nordamerika 22,900 S.; Forraad 120,000 Sække. Pris for god first 9300 à 9500 Rs. Kurs paa London 24 à 25½ d. Fragt til Kanalen 27½ sh. Svensk 11,500 Rs. Do. Træ 36 - 38,000 Rs. Afskibet Santos til Nordøuropaa 17,700 Sække, til Sydøuropaa 2,200 S. Tilført gjennemsnitlig i Rio pr. Dag 4500 Sække. Forraad af Santos 28,000 Sække. Pris for Santos, god Kvalitet, 9150 Rs.

London, den 3. Juni.

Sukker.	Totalforraad	68,800
	Leveret til Forbrug i Ugens Løb	4,800
	Export	—
	Tilførsel	7,500

Kaffe

Totalforraad	10,700
Leveret til Forbrug i Ugens Løb	200
Export	—
Tilførsel	1,500

Ris.

Totalforraad	25,300
Leveret i Ugens Løb	1,200
Tilførsel	1,500

Leeds, den 10. Juni. Engels Hrede fast, fremme villigere.

Paris, den 10. Juni. Mel fast, pr. Juni 75.50 pr. August 76.57, pr. Septbr.-Decbr. 75.

Amsterdam, den 10de Juni. Rug pr. Oktober 207½.

London, den 10. Juni. Kaffeauktionen viser i et Tilbagegang.

Liverpool, den 10. Juni. Bomuld fast; der sættes 12,000 Baller, hvorefter 3000 til Udførsel.

London, den 10. Juni. Consols 92½. Selv 507½.

— Paa den *Gyldenløse* Boghandels Forlag er udkommet: *Tremasteren Fremtiden* eller Liv Nord paa, af Jonas Lie. »Den Fremsynte« har det store Fortrin fremfor den foreliggende Bog, at Hovedpersonen, David Holst, danner et bestemt Midtpunkt, hvorom Naturskildringerne og de øvrige Personer smukt og oplysende kunne gruppere sig; i *Tremasteren* er der intet saadant Midtpunkt, ingen kunstnerisk begrænset Opgave, i hvis Lys det kunde prøves, hvad der burde tages med, og hvad der burde vrages. Det er meget forstaaeligt, at Forfatteren ikke gjerne giver Afkald paa den Tilrækning, som den novellistiske Form udøver paa det store Publikum; men han maa da finde sig i at høre, at Indholdet i hans Bog kun ganske tilfældig har faaet sin nærværende Begrænsning, og han bringer Læseren til at tænke paa den evige Sandhed, at et Kunstværk skal være en organisk Helhed, ikke et Aggregat. Kompositionens egentlige Drivfjeder, Kampen mellem Stuwitz og Mortens Slægt, har næppe Spænding nok til at sætte et Par smaa Hjul i Bevægelse; hele det øvrige vidtforgrene Apparatur maa da paa de fleste Punkter holde det gaende ved egen Hjul. En enkelt Situation af virkelig dramatisk Interesse er dog fremkommet i Suwitz's Forsøg paa at ruinere Handelspladsen i Finnekrogen; men Udviklingen af denne Situation er alt Andet end tilfredsstillende. Istedetfor at bringe Kampen til en saad Afslutning ved paa en eller anden Maade at give Morten de Beviser i Hænde, hvorved han kan knuse sin Fjende eller ialfald gøre ham uskadelig for Fremtiden, er Forfatteren saa optaget af at ordne Alting lyst og lykkelig for sin Helt, at han lader Stuwitz sejle sin egen Sø med den Forsikring, at Vorherre nok skal indhente ham. Til yderligere Beroligelse faa vi i en lille Efterskrift til næstsidste Kapitel at vide, at han i sine sidste Aar bliver lam og menneskefjendsk, og vi kunne af en Hentydning slutte, at han dør i Fortvivelse. Men i et Digterværk gjælder det, at man kun tror, hvad man ser, og et Referat som det omtalte er ikke mere fyldsigsgørende end en Forsikring i al Almindelighed, at det Onde nok skal faa sin Straf, enten her eller hisset. — Hvad Personerne selv angaar, da er deres æstetiske Værd saare forskelligt; de fleste af Bipersonerne, som den gamle Heggedal, Brøgelmann, Mühlenwade o. Fl. ville slet ikke formesig for Læseren. Forfatteren har ikke Evne til i et Par rask henkastede Træk at give et nogenlunde korrekt Indtryk, det maa dog skyndsomt tilføjes, at dette tilfulde kan lykkes ham i Figurer, som vi se i Belysning af et helt Landskab; saaledes er den gamle, graa-prængte Solv-Sara overordentlig tydelig, naar hun med Finneskens vandrer over det uendelige Stenbælv i sin forunderlige Dragt med alskens Behæng af Solv og Messing og nu og da gjør Holdt for med underlige Fagter at knæle for de hellige Steene. Men vil Forfatteren give sin Figur et dybere Liv, gaar det Hele i Stykke for ham. Saras tidligere Historie og Forhold til Store-Lars glider os virkningsløst forbi. — Fortællingens Hovedperson er Morten, der bliver os præsenteret som Giæden i Huset paa Skorpøen, som den livlige, gulkrølhaarede Dreng, der altid er lystig og villig og fløjende, og bestandig har Noget for. Skildringen af hans Barndom og første Indtrædelse i Verden er stemningsfuld og livlig, med en Rigdom af ypperlige Smaatræk; efter den Tid bliver Skildringen mattere og mattere, og til Slutningen er den kun en Konturtegnung, korrekt nok udført, men uden Farver og uden Perspektiv. Det er betegnende for J. Lie, at han kan levere et udmærket Billede af et Barn eller en Ungling, hvis hele Væsen er bestemt ved et Forhold til Naturen, (David i »den Fremsynte«), men at han er afmægtig overfor en almindelig ung Mand med de tusinde Planer, Haab og vextende Stemninger. Hans Kvindeskikkelser bekræfter, hvad her er antydet. Edel er en rigtig vakker Skildring, om end noget mat i Sammenligning med den straalende Susanne; saavidt forskellige som disse to unge Piger er, opdager man dog let noget Fælles, der ligger til Grund; det kan maaske betegnes som en vis naiv Sikkerhed og storladne Enfold. Herfra er der nu ikke nogen lang Vej til Jonas Lies rette Forum; mellem Nordlands Fjælde, paa det store Hav og de udstrakte Vidder kan man færdes trygt med ham som Fører. Men det koster lidt Anstrengelse, Straahatten og den lette Sommerdragt, hvori vi ere vante til at følge vore egne Digtere, maa ombyttes med Regnkappe, Transtøvler og Hætte for Ansigtet. Dog, man vænner sig snart til denne Beklædning og befinder sig vel. Vor Fører holder heller ikke af den Vane, vi have, hvert Øjeblik at ville sidde ned og nyde Udsigten; han har for travlt og er for optaget af de nærmest liggende Gjenstande til at spille Tiden med Bemærkninger om Lys og Skygge, om Himlens Farver og Naturens Toner. Han er en praktisk Mand, hvis Princip lyder: Først Arbejdet og Anstrengelsen, saa Hvilen og Nydelsen. Kjender man nu Jonas Lie og veed, hvilken Løn der venter for den anstrengende Virksomhed, gaar man fremad uden at knurre; ellers kunde det nok være, at man følte sig fristet til at kaste »Tremasteren« bort med den Erklæring, at man af en æstetisk Forfatter fordrer noget Mere end et dygtigt Referat. Sagen er den, at Forfatteren ikke med et Par rask udførte Træk kan trylle et Landskab frem for vort Blik, i hvilket vi saa senere lidt efter lidt blive orienterede. I Beskrivelsen af Skorpøen, hvor Jon har opført sin Bopæl, er der saaledes Sætninger, man maa læse flere Gange under stadig Anstrengelse for at fastholde det Givne. Rejsen til Landhandleren i Sørstrømmen, paa hvilken Jon overfalder af en Storm, er særdeles dygtig skildret, men ligesaa lidt som Jon selv, der sidder ved Roret og maa anvende al sin Kunst paa at holde det gaende ved Krydsning, eller som »Halskæren«, der har det vaade Arbejde at øse, eller Morten, der med sine Losseøjne spejder efter den fjerne hvide Skumbæk-

ning, som maaske kunde være Fugle, ligesaa lidt som disse faa Læsere Tid eller Ro til at nyde Skuet af det oprørte Hav, han er selv med i Baaden, føler sig gennemvaad af Søen og fryser i den isende kolde Østenstorm; særligt Hensyn tages der ikke til ham, og de mange Sømandsudtryk maa han finde sig tilrette i, som han kan bedst. Først naar vi ere komne op paa det lille Skær ved Tenholmen og have faaet Førebørgen hvalvet over os som Hus med Sejlet for Aabningen, først da faa vi Lov til at kaste et Blik ud over det store Skue, se den funklende Vinterhimmel med de blafende Stjernelys, og mellem dem en enlig gul Stjerne, stor og blank fremfor de andre (S. 92—97). I sin sidste Bog har Forfatteren udviklet sig meget i den her angivne Retning; men paa samme Tid vi glæde os over Methoden, maa vi minde ham om, at det læsende Publikum ikke har Uret, naar det i et æstetisk Værk vægrer sig ved en anstrengende Selvvirksomhed. Der er sikkert flere forholdsvis gode Læsere og Beundrere af den »Fremsynte«, som ere bievne trætte i »Tremasteren's« første Kapitel. Methoden kan ikke bære hele Skylden herfor, en Del af den maa Forfatterens Tunghed tage paa sine Skuldre; man kan da ogsaa fordrer lidt Hensyntagen og Overbærenhed af den, der indfører os i helt nye Egne og ubekjendte Forhold. Nordland og Finmarken have nemlig hidtil saa temmelig været et *terra incognita* for den almindelige Bevidsthed; den eneste Skribent, vi kjende, der før Jonas Lie har valgt disse Lande til Snekplads for en større Roman, er Tyskeren Th. Muge; men hans »Afræja« er ikke synderlig kjendt her hjemme, skjøndt det er en Bog, som fortjener at læses, om det saa kun var for den gamle kalkulerende Kjøbmands Skyld og de livlige Tegninger af Finlapperne. I Kompositionen og Fremstillingens Lethed har den tyske Skribent mange Fortrin for Lie; men i Naturskildringernes Korrekthed og Grundighed staar han langt tilbage. Selv om dette ikke var Tilfældet, vilde han dog næppe overfor et nordisk Publikum blive den norske Forfatteres Rival. Der er hos J. Lie Noget, som sikkert vinder ham mange Hjertier, en vis enfoldig Begejstring, som bærer hans praktiske Livsanskuelse, og hvilken ubegrænset Tro paa Kvindens Styrke aabenbarer sig ikke i hans unge Piger. Man erindre den gribende Scene i »Den Fremsynte«, hvor Susanne med uimodstaaelig Hefthighed erklærer det for Guds Villie, at hun skal dele Davids Sorg og Sygdom, og betragter sin Kjærlighed som krænket ved Doktorsens praktiske Raad. Ogsaa i et Par af hans Smaafortællinger se vi det samme Træk; men klarest og mest selvbevidst kommer denne Kjærlighedens Fordring paa at dele Alt, baade det Glade og det Tunge, frem i Edel. Hun er ikke i Slægt med Riddertidens Romantik og føler sig slet ikke hædret ved, at hendes Bejler vil vinde Guds og Berømmelse, inden han vover at anholde om hendes Haand. Hun er ikke i Slægt med de unge Damer paa Moden, der føle sig smigrede ved, at deres Elsker i bunden eller ubunden Stil fortæller dem, at deres Fod kun er skabt til at træde paa bløde Tæpper og de fine Hænder til at sysle med Brodeerne. Alt Sligt betragter hun som en Krænkelse, hun føler sig dybt saaret ved at forname, at hendes Kjærlighed ikke maa faa Lov til at prøve sine Kræfter paa det Tunge og Alvorlige, paa Arbejdet og Kampen. Forfatteren er saa hjemme i hele denne Tankegang og ser den unge Pige saa klart i dens Belysning, at han her vover sig til Noget, som han ellers i grundigt Kjendskab til sine egne Erner foreløbig har givet Afkald paa, nemlig at forme enkelte Replikker; hvor tydelig bliver ikke Edels dirrende Selvfølelse og skinnende Øjne, som Harmen har kastet et Taarsøl over, i disse faa Ord: »Vel, Morten Jønsen, bliv rig, bliv stædig, og Du skal faa Svaret.« Da saa Alting senere er blevet godt imellem dem, og Forlovens deklareret, er der en saadan Djærvhed og Troværdighed i hendes Forsikring om, at hun ikke agter at gaa »bare paa Stads der paa Finnesset,« at den gamle Jon fuldstændig forandrer sin Anskuelse om den fine Frøken og nu bliver overbevist om, at Morten og Finnesset først vilde være rigtig sikrede, naar Edel er kommen did. Det er ikke Mesterskabet i Billedets Udførelse, der gjør, at vi dvæle saa længe ved den unge Pige, det er Kjærligheden, hvorved Forfatteren har formet det, Stemningen, hvorfra det er dukket frem. Den sunde og livsfriske Opfattelse af Kvinden, som af og til kommer frem i vor Tid, især hos de nyere norske Digtere, har i Jonas Lie faaet et smukt og ejendommeligt Udtryk.

— De fire sids' udkomne Hæfter (November—Februar) af *Arkiv for Farmaci og teknisk Kemi*, redigeret af S. M. Trier, indeholde foruden de sædvanlige Meddelelser angaaende Medicinalvæsen, Lovgivning etc. en betydelig Mængde større eller mindre Artikler om de nyeste Fremskridt og Opdagelser paa Kemiens og Farmaciens Omraade. Adskillige af disse frembyde Interesse ogsaa for Lægløse, og i de fleste Tilfælde ere de affattede i en saadan Form, at der ikke kræves særlige Forkundskaber i de nævnte Fag for at forstaa dem, ialfald i Hovedtrækkene. Blandt saadanne Meddelelser skulle vi fremhæve Prof. Buchenau's Fremstilling af Stenolien's Naturhistorie, Indvinding og Anvendelse, om Udtørringen af nye Boliger (efter A. Kühr), og om Midler til Forebyggelse og Udryddelse af Svamp i Bygninger. I en Notits om Beskyttelsesmidler mod Antændelse ved Flammebrand omtales et af Bjergraad Patena i Wien nylig udkommet Skrift i denne Retning, i hvilket Forfatteren oplyser, at der alene i England aarlig forulykke over 400 Mennesker ved brændende Klæder; han minder endvidere om Branden af Kirken i St. Jago, hvor i Løbet af 1/4 Time 2000 Kvinder fandt deres Død derved, at en Gasflamme antændte et Forhæng og Kvindernes Klæder forplantede Ilden videre. Naar der fremdeles ses hen til, at Theatrene staa i forreste Række i

Henseende til Ildfarlighed, og at ikke mindre end 51 Theatre ere fuldstændig nedbrændte i Løbet af de sidste 10 Aar, hvorved mange Menneskeliv ere gaaede tabt, vil det være klart, at Bestræbelserne efter at finde Midler til at forebygge eller forringe Klædernes Antændelighed maa betragtes som i høj Grad fortenstlige. *Bousingault* har nylig til Videnskaberens Akademi i Paris givet Beretning om sine Undersøgelser over Blodets Sammensætning og udtalt sit Mishag med, at denne Vædske, der indeholder en saa betydelig Mængde Næringsstof, ikke benyttes mere almindelig som Fødemiddel. Han viser fremdeles, at blandt alle Næringsmidler er Dyrenes Blod det, der indeholder den største Mængde Jern, og for de enkelte Dyraarters Vedkommende stede i et bestemt kvantitativt Forhold. I Menneskets Blod fandt han 51 Milligram Jern i 100 Gram, i Oxens 55 Mgrm; i Svindes 59 Mgrm. og i Frøens 42 Mgrm. Ogsaa i de lavere Dyrs Blod fandt han Jern, i Sneglems saaledes ligesaa meget som i Oxens. I Paris er Oxeblood nu stærkt i Mode som Middel mod Anæmi (Blodmangel) og Lungesvindst; man ser en Mængde Patienter af begge Kjøen og af alle Stænder, Unge og Gamle, samlede hos Slagterne for at drikke det endnu dampende Oxeblood. Man maa forbavses over den Beredvilighed, hvorved unge Damer underkaste sig denne Kur, som de foretrakke for Brugen af Levertran. At vi herjemme allerede ere komne et godt Skridt videre i Henseende til Blodnydelse, er bekjendt nok. Blandt de talrige andre smaa Artikler skulle vi blot nævne: Brugen af Chloralhydrat i England, Fisk som Næringsmiddel, Svovlsyrling som Desinfektionsmiddel og Nestles Børnemel. (*Reitzels* Forlag.)

Fotografisk Galleri. Fra *Georg E. Hansen's* fotografiske Atelier vil der udgaa en Samling af Portrætter af bekjendte danske Kunstnere o. A. Portræterne ere meget store og ikke retoucherede. Det første af dem, der er udkommet i disse Dage, er et overordentlig veltruffet Billede af Professor Hartmann. Hver 14de Dag vil der udgaa et Blad.

Industristillingsbygningen. Aktieselskabet til Opførelsen af en Industristillingsbygning fortsatte iafes sin den 27de Februar d. A. afbrudte Generalforsamling. Paa Bestyrelsens Vegne meddelte Formanden, Grosserer Grøn, at Forhandlingerne med Industriforeningen om Udstillingsbygningen ikke havde ført til noget Resultat, idet Industriforeningen hverken havde villet gaa ind paa de Betingelser, Selskabets Bestyrelse havde stillet for et Kjøb eller et Lejemaal. At man endnu ikke havde udbetalt Aktionærerne Udbytte, hidrørte fra, at Industriforeningen ikke endnu havde betalt Lejefgiften for Bygningen i Udstillingstiden. Der var nemlig opstaaet Tvist om, hvorledes denne Afgift skulde beregnes, idet Aktieselskabets Bestyrelse i nøje Overensstemmelse med Kontrakten havde ansat den til 20,177 Rdl., medens Industriforeningen mente, at den kun skulde betale 17,191 Rdl., men iøvrigt havde erklæret sig villig til at lade Sagen afgjøre ved en Voldgiftskjendelse. Bestyrelsen havde opsat at besvare Industriforeningens Skrivelse desangaaende, indtil en ny Bestyrelse var valgt, saa meget mere som et Medlem af Bestyrelsen var bortrejst, og Grosserer J. Holmblad nylig var indtraadt i Bestyrelsen som Delegeret for Industriforeningen istedetfor Fabrikant Andersen, der havde ønsket at udtrede. Kaptejn Petersen oplyste, at man hel'er ikke var enig med Industriforeningen om den Skade, Bygningen havde lidt under Udstillingen. Skaden var anslaaet til 2500 Rdl., men var paa Grund af de Ting, Industriforeningen havde indført i Bygningen, først bleven nedsat til 1500 og senere til 800 Rdl., medens Industriforeningen kun vilde give 200 Rdl. Grosserer D. B. Adler fandt ikke Divergenserne større, end at de med Lethed maatte kunne udjævnes, men beklagede, at Industriforeningen ikke vilde leje i Industristillingsbygningen, hvilket i sin Tid ved Indbydelsen til Aktietegningen havde været en bestemt Forudsætning. Han fandt de af Selskabets opstillede Betingelser for Lejemaal billige. Fabrikant Andersen erklærede paa Foranledning, at han ikke blot var udttraadt af Aktieselskabets, men ogsaa af Industriforeningens Bestyrelse, fordi han fandt, at Sidstnævnte — hvis Delegerede han havde været — var for karrig ligeoverfor Selskabet.

Som Medlem af Bestyrelsen fraaadt Grosserer Grøn; denne foreslog paa Bestyrelsens Vegne at vælge enten Gehejmeetsraad Fenger eller Oberst Lehmann eller Mægler Aggersborg. Af disse valgte Fenger med 152 St., medens Lehman havde 98 St. De fraatrende Revisorer og den fraatrende Decisor gjenvælgtes.

Molletaarnet i Stege. Den Mangel paa Sans for Bevarelse af de faa tilbageværende Bygninger fra Middelalderen, som fornylig gjorde Aalborg Byraad saa sørgelig bekjendt, synes ogsaa at have smitet Byraadet i Stege. Det skal være paatænkt, nærmest af økonomiske Grunde, at nedbryde Portaarnet, den sidste Rest af de tidligere Fæstningsværker, der saa ofte have tjent til at frelse Byen fra tyske Landgangshære, sidste Gang i 1510 imod Lybekkerne. Det er let forklarligt, at alene Rygtet om en saadan Stemning hos Byraadet har vakt en Del Bevægelse i en By med en saa indholdrig og hæderlig Historie som Stege, der indtil for 200 siden var en af Landets anseeligste Kjøbstæder. I en Artikel i *Møns Avis* findes følgende Oplysninger om Taarnet: »Molletaarnet er bygget af de store gammeldags Mursten (de saakaldte Munkesten), som gik af Brug for over 300 Aar siden. Dets Oprindelse gaar vistnok henved 400 Aar — om ikke endnu længere — tilbage i Tiden. Det maa være opført i Byens blomstrende Periode, da Stege tillige var mest udsat for fjendtlige Angreb,

og til denne Tid svarer det 14de, 15de og tiendede del 16de Aarhundrede. I Stil og Materiale findes enkelte Ligheder med Kirke-taarnet, som skal være opført efter en Ildbrand 1457; man kunde ogsaa i Taarnets Form finde nogen Overensstemmelse med den gamle Afbildning af Stege Slot, der hidrører fra Valdemar Atterdag. Taget alene maa være fornyet i senere Tider, og Restauration af dette vilde uden Tvivl give Bygningen et langt smukkere og arværdigere Udsende, men et saadant Foretagende er der næppe nogen Udsigt til i dette Øjeblik. Blandt de mange danske Kjøbstæder, som engang have været befestede, er der foruden Stege kun een, som har bevaret et af sine Portaarne. Molletaarnet er saaledes saa godt som enestaaende i sin Art, og med Rette er den almindelige Opmærksomhed ogsaa bleven henledt paa det (ved en Tegning og Beskrivelse af *Illustreret Tidende* 24de Februar 1861). I vore Dage er den nationalhistoriske Interesse vaagnet hos alle Dannede, og dermed ogsaa Sansen for de historiske Mindesmærker, af hvilke saa faa ere bevarede i vort Fædreland. Efterat Valdemars Taarn i Vordingborg fornylig er restaureret i sin ældste Skikkelse, maa Nabotaarnet paa Møns Kyst, som i historisk Betydning vel kan sammenlignes med hint, i det Mindste fortjene at skaanes for Ødelæggelse. Vi nære det bestemte Haab, at Stege Byraad, naar Sagen kommer for, vil vide at værne om dette arværdige Minde om Byens tidligere Historie; ialfald vil Indenrigsministeriets Samtykke være fornødent til Nedrivelsen.

Ildbrand i Kristiania. Et Telegram til R. B. meddeler, at der igaar Nat Klokken to udbrød en heftig Ildbrand, hvorved Breiens og Egebergs Tømmerpladser samt tre Skibe, hvoriblandt et fransk Barkskib, brændte. Igaar Formiddag var man Herre over Ilden.

Oldsagsfund. I Kolding Omegn er der ifølge *Koldingny* i den senere Tid sket flere Oldsagsfund af stor Betydning. Paa Baron Stapes Ejendom »Dollrupgaard« er der saaledes i den ene af de saakaldte Tvillingehøje fundet et lille Glas, fuldkomment velbevaret, af grønlig Farve, med en ophejst spiralformet Rille af hvidt Glas og med et Bladmotiv, ligeledes af hvidt Glas, men ikke ophejst. Glaset, der er af rhinsk Arbejde, er omtrent fra det tredje Aarhundrede efter Kristi Fødsel og er det første Fund af den Beskaffenhed her i Jylland. I samme Høj fandtes en Urne og en Stensætning, hvilke imidlertid ikke staa i nogen Forbindelse med det ovenfor beskrevne Fund, idet Glaset fandtes et Par Alen over Stensætningen liggende løst i Sandet. Dernæst er der ved Udgravning af Grunden til en Sidebygning paa Peder Nissens Ejendom Syd for Kolding ved den nye Chaussee fundet en Gravplads (Kirkegaard), hvori fandtes nedat en stor Del — over 100 — Urner med brændt Ben, samt en Del Jernoldager, bestaaende af Skjoldbølgler, Spyd, Lanser og deriblandt et med Forsæt krummet Sværd. Oldsagerne ere fra den ældste Jernalder, idetmindste ældre end 5te Aarhundrede efter Kristus. Ved Udgravningen af denne Kirkegaard var Professor Engelhardt tilstede, udsendt fra det oldnorske Museum, til hvilket de nævnte Oldsager gennem Sagfører Gruner vare indsendte; Professor Engelhardt fandt da ved Udgravningen ved søndre Ende af Begravelsespladsen et ved Menneskehaand bragt Fortov, 22 Alen langt, 5—8 Fod bredt, hvor der i en Dybde af 3—4 Fod er lagt Flinteskjærver og smaa Steen til en kompakt Brolægning i den fede Lerbund. Sandsynligt er det, at man her har den Plads, hvor de Dødes Ben blev brændte, inden de blev lagte i Urnerne, da man har troet at finde Spor af Kul, ligesom nogle af Stenene formentlig bære Spor af at have været udsatte for Ild. Paa Grund af Pladens Udstrækning er det imidlertid troligt, at den har været benyttet som Samlingsplads for Ligfølget, medens man maaske har holdt en Art Ligtale her eller Liggende. Alt dette er mere eller mindre begrundede Gisslinger, men Udgravningen har haft megen Interesse, da det formentlig er første Gang, man her i Jylland har fundet en saadan bragt Plads paa Kirkegaardene af saadan Beskaffenhed og Dimensioner som omtalt.

»Boghandlerlofter«. Hr. Redaktør! I Anledning af Hr. rg's Udtalelse i *Dagbladet* af 9de Juni angaaende »Topograf Boths Beskrivelse over Danmark« beder jeg Dem om at følge: Bemeldte Bog er ikke løst komplet i 24 Hæfter, men i — omtrent — 25 Hæfter, og har jeg kort efter, at de første Hæfter vare udkomne, i samtlige danske Aviser beklædtgjort, at Bogen vilde blive større, end Forfatteren havde antaget. Senere — paa Omslaget af Bogens 26de Hæfte — underrettede jeg Subskribenterne om, at disse som et Vederlag for Bogens foregede Omfang vilde faa gratis tilsendt: 1) Et stort Kort over *Kjøbenhavn* med Forstæder i Farvetryk og 2) Et større *fysisk-geografisk Kort over Danmark*, ogsaa i Farvetryk. Det første er forlængst leveret, det andet er i disse Dage blevet færdigt hos Lithografen og vil nu blive trykt saa hurtig, at det i Løbet af 14 Dage kan være i Subskribenternes Hænder. *Haandatlaset over Danmark* udgjorde tidligere 25 Blade, men af praktiske Hensyn er denne nye Udgave leveret fuldstændig i 23 Blade. *Bogens 37de Hæfte* (Stamtavelsheet), der indeholder *Beviser*, er nu næsten færdigt og vil i Løbet af denne Maaned blive omsendt, beregnet til en meget lav Pris, der omtrent vil svare til, hvad det koster mig. Jeg haaber, at Hr. rg. vil indse, at der ikke her fra min Side foreligger noget som helst Forsøg paa at ville unddrage mig mine Forpligtelser. Kjøbenhavn, den 10de Juni 1873.

Fr. Woldike.

Troppetransporter. Oriogsdampskibet *Gejser* afsjældes igaar Eftermiddags Kl. 2½ fra Toldebombroen, medhavende en Del Tropper (Ingeniører) til Lejren ved Hald.

Fra Kjøbenhavns Havn. Igaar indklarede Dampskibet *Frederik*, Kapt. J. Harboe, kommande fra Kongsberg med Kornvarer, lossere ved Blas Pakhus. Dampskibet *Anglo Dane*, Kapt. H. Jensen, kommande fra Antwerpen med Stykods, lossere ved Toldeboden. Bærskibet *Frigga*, Kapt. J. G. Røgnid, hjemmehørende i Randers, kommande fra Lissabon med Salt, Kork og Vin til Ordre. Dampskibet *Cosack*, kommande fra Hull med Stykods, lossere ved Toldeboden.

— Skonnerten *Nicolaus*, Kapt. P. Svendsen, kommande fra Nørkøping, indklarede ligeledes igaar med 12 Kanoner til Marinen og 5 Kanoner til Søbestemningerne.

Temperaturen ved Søen, den 11. Juni, Morgen Kl. 7: 11 Gr. Varme. — Eftermiddag Kl. 4: 15 Gr. Varme.

Charles Darwin: Om Arternes Oprindelse. Oversat af J. P. Jacobsen, anmeldt af H. S. Voldskov. II. *Darwinisme og Religion.* Man angriber ofte Darwinismen uden at indlade sig paa det darwinvidenskabelige Spørgsmaal, idet man strax stempler den som materialistisk, umoralisk, ukristelig. Hvis vi nu havde Ret for, da vi tillagde Darwin videnskabelig Betydning, saa maa disse Beskyldninger være falske, thi det moralsk Slette er ikke videnskabeligt godt, og vi maa

kunne finde den Misforstaaelse, hvorpaa de hvile. Hvad kræves der nu, om jeg saa maa sige, af en Theori, for at den skal være irreligiøs? Vel dog, at den strider mod en religiøs Grundsandhed. Hvad mener Religionen nu f. Ex. om Stjernerne? Kun et: at Gud har skabt dem. Og naar Jøderne naivt troede, at Gud umiddelbart førte Stjernerne frem hver Aften, viste Orion sin Plads og sagde til Karlsvogten: der, medens vi tro, at alt dette er ordnet een Gang for alle ved simple, hensigtsmæssige Love, saa har Astronomen ikke gjort os irreligiøse, men den har givet os en højere Forestilling om Guds Magt, en renere Forestilling om Guds Virken. Og nu Darwinismen. Troen hævder, at Gud har skabt alt Levende, Jøderne og vi til Dato troede, at hver Art var skabt for sig, Darwin siger Nej. Men er der Nogen, der nutil dags vil inddele Dyrene i Grupper, de egentlige Firføddede, Fugle og Resten, er der Nogen, der vil stille Mennesket og Muldvarpen sammen med Krybdyr eller regne Haren og Kaninen til Drøvtyggerne? Nej, men alt dette gjorde Jøderne. Er da Darwin irreligiøs, saa ere vi det Alti thi vi saadit som han hyldte den bibelske Naturhistorie. Darwinismen vilde stride mod al Religion og da tillige være meningsløs, hvis den lærte, at Arterne havde skabt sig selv, eller at den ene Art skabte den anden. Men nu lærer den, at de første skabte Arter ere frembragte saaledes, at de blive de lydige bejelige Stof for nogle faa Love, de tvingende dem til at udvikle sig i stigende stigende Fuldkommenhed. Naar man da bebrejder Darwin, at han istedetfor den Værdi, vi hidtil beundrede i Naturen, vil sætte det blotte Tilfælde, at en Art varierende har udviklet sig til en anden, saa veed vi ikke, hvad man siger. Thi Darwinismen netop, at der er givet saadanne Love, at kun det Hensigtsmæssige kan leve, at det hele Naturliv er at ligge ved et Rige, hvor hvert Individ er rigt begavet, hvor det er sat Dødsstraf for hver den, der Intet frembringer, og Dødsstraf for den, der frembringer noget Slet, hvor kun den Dytigste lever over. Han lader os ane, hvorledes den Opgave, at befølge Jord, Luft og Vand i alle Klimaer med alle de Livsformer, er vare istand til at bære, den Opgave, som kun troede løselig ved, at Gud egenhændig skabte hver Art, er bleven løst paa en langt højere og simple Maade. Thi nogle faa Celleforbindelser givne, med Evne til at frembringe overalt og varierende Afkom saa vil der under hvikesomhelst Forhold være Varieringer, der ere nyttige, saa vil de gennem Konkurrencen kue de andre, saa kan Jordkloden udvikle sig, som den vil, dens Planter og Dyr vil alle være afspejlede efter dens vextende Tilstande. Naar vi ville anlægge en Have, saa maa vi bringe hvert Træ til sit Sted, og saa menneskelig have vi tænkt os, at Gud virkede. Nu lære vi, at Gud har sagt til det første Liv: Gaa, klæd Jorden, fril Vandene, sving dig i Luften, antag Form paa Form fra Slægt til Slægt, men en altid skjønnere og bedre, og nu forstaa vi det Lov, der gjør, at Livet maa følge dens Bud, og saa sige vi, at Darwin nægter det skabende Vidom i Naturen.

Man misforstaa mig nu ikke, som jeg vilde gjøre Darwinismen til en religion. Theori. Darwin vil ligesaa lidt bevise som bemægte den personlige Gud. Al Fagvidenskab har jo kun med de forhaandenværende Ting og deres Love at gjøre, og om Solen bevæger sig omkring Jorden eller Jorden om Solen, eller om Arterne ere skabte af paa een Gang eller gennem nogle faa første det vedkommer ikke direkte Religionen. Al at Darwin bruger Udtrykket: Gud har skabt de første Arter, er tilfældigt, en Følge af hans personlige Overbevisning, han kunde som saa mange Videnskabsmænd tale om de evige Love, uden at nævne Gud, og vilde dog ikke være i Strid med Troen. Tidligere Videnskabsmand har nogensinde dromt af Urtaagen engang har holdt Raad og efter moden Overvejelse besluttet at udvikle sig til dette Solystem, eller at Ilt og Brint i Jordklodens Morgen skulde have rasbt til hinanden: Kom og lad os skabe Planter, Dyr og Mennesker i vort Billede; men ma Haeckel f. Ex. vil føre Livet tilbage til de Uorganiske, saa mener han kun dermed, det Uorganiske er saaledes beskaffet, at det saadanne Love, at det maa frembringe Liv. Om da disse Love skriv sig fra en personlig Gud eller en upersonlig Ide, det er hverken forandre Loven eller Fænomenet det vedkommer altsaa ikke Fagvidenskabens som kun har med dem at gjøre, og det overlader dette Spørgsmaal helt til Troen og til en anden Videnskab. Vi Alle, enten vi kalde Tilværelsens Ophav Brahm eller Jehovah eller den ontologiske Substantivitet, kunne da læge Darwinismen til tægt, den giver os en værdigere Forestilling om Guds Uendelighed, om hans Virkemåde, der er hævet over al menneskelig Anskuelse i sig hverken Gudsbespottelse eller Hymskan den den for os Alle være det Sidste.

At man trods dette Simple har angaaet Darwinismen netop fra denne Side, kan ikke klæres af, at man let kommer til ubegrænsede slutte saaledes: Dette er mig imod, jeg er Kristen, altsaa er det Kristendommen imod. Det kan jo ogsaa nok være lidt irriterende, at nu har man som saa mange andre Kristne troet, at Arterne vare skabte saaledes, og saa vil Videnskaben lære os, at det er saaledes anderledes, men da Bibelen aldrig har været optræde som Professor i Naturhistorie, er det i sig ret rimeligt, at Sligt kan hænde. Og dette Argument, at Noget strider mod Religionen, er det sidste, man skulde bruge, og aldrig uden efter nøjeste Prøvelse, thi man udsætter sig ellers for at forveksle sine egne fællelige Meninge med den guddommelige Sandhed, og det er jo den guddommelige Sandhed, som man strax stempler den som materialistisk, umoralisk, ukristelig. Hvis vi nu havde Ret for, da vi tillagde Darwin videnskabelig Betydning, saa maa disse Beskyldninger være falske, thi det moralsk Slette er ikke videnskabeligt godt, og vi maa

Wallace) istedetfor en umiddelbar Frembrin-
gelse, lærer, at Gud ikke egenhændig som en
Kæmpe udmejer og udpenjer Enkelt-
heder, men i Stoffet har nedlagt de levende
Kæmper, der nu tyngne saa føre fremad
det harmoniske Maal.

Saa er der kun en Indvendig tilbage
af Darwin, at han lader Mennesket ned-
stamme fra Dyret. Jeg har allerede om-
talt, at dette er et mindre væsentligt Yder-
træk, at Darwin her mangler Beviser, og
at den forsøvidt forbigaa det. Men har det
engang vakt saa megen Harm, saa lad
sig undersøge, om vi nu skulle gaa i
den Frygt for, at en ny Darwin skal løse
denne Problem og tvinge os ind i et
saa meget naturligt Videnskab og Moral, eller
at den Hensende kunne være rolige, hvad
den Hensende saa bliver. Hvad vil det for
den Hensende, at Mennesket nedstammer fra
Dyret? Sæt f. Ex., at Svalen nedstammer
fra Frøen, hvad saa? Er saa Svalen en Frø?
Eller betyder det, at Svalen er en Frø?
Svalen har været en Frø? Nej, ligesaa
Det vil kun sige, at den første orga-
nisme Urd i sig har havt Mulighed til at
tage Form som Frøens, og saa med
den Erhvervede til Grundlag at naa op
til den Form som Svalens, hverken Mere
eller Mindre. Men saa mener Darwin da
ikke, at Mennesket enten er eller har
været en Abe. De, der forarges over, at
Svalen skulle nedstamme fra Aben, forarges
ikke over Darwinismen, men over
Blanding af den og den gamle Anskuelse.
De søge at forestille sig Mennesket kom-
mend fra Aben, men tænke sig saa efter
Gangt Vane disse Sidste som en fast Gruppe,
saa endelig disse Skabelsen, og saa stødes
de med Rette. Men man saa huske, at
der Darwin er alle organiske Former be-
vægelige. Saa lidt som den Bølge, der i dette
Øjeblik slaar mod Kysten, blot nedstammer
den umiddelbart foregaaende, men fra
den næste og næste igjen til hinsides Havet,
saa lidt nedstammer vi blot fra Aben, men
denne Art paa Art fra den første Celle
i den første Frø, fra dens Frembringer, fra
Gud. Og hvorfor skulle vi skamme os ved
dette Stamtræ? Her er jo ikke Spørgsmaal,
om det er Gud eller Aben, der har skabt
os, men om Gud har skabt os umiddelbart
eller nedlagt Muligheden til os i lavere For-
mer. Og siger man, at dette Sidste kan
ikke tænkes, saa svarer jeg, at vi heller ikke
kan forstaa det Første, og jeg spørger, om
man kan forstaa, hvorledes Mennesket nu
kommer, hvorledes en Smule materielt
Sag kan udvikle sig til et tænkende og vil-
lydigt Menneske. Vi forstaa det ikke, og dog
vi jo ikke vort Menneske ved nedst. ved
saa vi begynde saa lavt, og hvorfor skulle vi
saa forarges, hvis Menneskeheden har hvilet
som Mulighed i kraftige og skønne levende
Væsen, svarende til dem, der nu blomstre,
og syng omkring os? Det vilde med
et Ord ikke give os en væsentlig ny For-
sættelse af os selv, men heller ikke berøve
os Noget, hvis denne Nedstammings Lære
engang blev bevist, og vi kunne uden
Frygt gjøre os bekendte med Darwins Bidrag
til Løsningen.

Jeg tror da, at man rolig kan anbefale
Darwins Bog. De tusinde specielle Arbejder,
hvorpaa enhver større Theori hviler, kunne
ikke saaledes interessere os. At en ny Funk-
tion er forstaaet, en ny Slægt opstillet, bli-
ver kun en Begivenhed indenfor den lærde
Verden. Men man glemme ikke, at det jo
nu er den nødvendige Arbejds Deling,
der gjør, at Videnskaben er en Verden for
sig, og at Meningen dog vel er, at Resul-
terne skulle komme Alle tilgode. Og naar
der bydes os en saa gennemgribende og
klar Theori som denne, ved jeg ikke, hvor-
for man ikke skulde gribe til. Samfundet
bærer sig ellers ad som en Gudssejer, der
vil lægge Jorden ud til Have og holde
Børnene i Mængde, men fornemt vender
sig bort, naar de modne Frugter stilles ham
paa Bordet med et: spis dem selv. Jeg fin-
der det rimeligere at tage for sig af Ret-
terne.

vare af samme Farve, hvilket skal være den
nyeste Mode. Det første Løb begynde Kl.
2 1/2, og Præsidenten og hans Gemalinde ind-
fandt sig først Kl. 10 Minutter over 3, da
det andet Løb allerede var begyndt. Paa
Tribunen, den samme, paa hvilken det kej-
serlige Hof tidligere viste sig, havde der alle-
red indfundet sig flere Personer, hvoriblandt
Grev og Grevinde Arnim og den russiske
Gesandt, Fyrst Orloff med sin Gemalinde.
Begge disse Damer var klædte helt i Blaat;
de bare blaa Kjoler, blaa Hatte og blaa
Parasoller. Mac Mahon var civilklædt og
havde kun et Ordensbaand i Knapkullet. Hans
Gemalinde var klædt i Kastaniebrunt. Mæng-
den vedblev at være stille, da Marschallen
viste sig, ikke et eneste Raab høstes. Mac
Mahon imponerer heller ikke, naar han er
civilklædt, og Mængden fandt, at han just
ikke saa meget fornem ud. Til Marschal-
lens Ros maas det dog siges, at han er en
meget fordringsløs Mand og ikke holder af,
at man beskæftiger sig med ham. Paa Til-
skuertribunen viste man ligeledes megen
Kulde, da Præsidenten viste sig. Tidligere
plejede Tilskuerne at rejse sig op, naar
Statens Overhoved kom, men denne Gang
blev de rolig siddende og strakte ikke en
Gang Hovederne frem for at tilkendegive
deres Deltagelse eller tilfredsstille deres Ny-
gjerrighed. Efter sin Ankomst tog Marschal-
len Sæde paa den Plads, som tidligere ind-
toges af Napoleon III. og derefter af Thiers.
Ved Siden af ham tog Grevinde Arnim og
Fyrstinde Orloff Plads; ved Siden af den
Førstnævnte sad Marschalinde Mac Mahon.
Paa Præsidentens Tribune befandt sig end-
videre Marschal Canrobert, Paris's Governor,
General Admiralut, den eneste Militær, som
var i Uniform, den persiske Gesandt, der
paa Grund af sin høje røde Hue beundres
af Mængden, og flere andre Herrer og Dam-
er. Kl. 3 1/2 traadte Buffet, Nationalforsam-
lingens Præsident, og Hertugen af Broglie
ind i Logen. Begge kom fra Vitets Begræ-
velse, hvor de havde baaret to af Ligklædets
Flige. De saas dog ikke meget sørgmodige
ud, ja, Hertugen af Broglie lod endog saa til
at være i ypperligt Humør og havde en
Mine, som om han betragtede sig som Frank-
rigs egentlige Herre. Han underholdt sig
med enhver af de Tilstedeværende, og med
især med Grev Arnim, med hvem han talte
over en halv Time, medens den tyske Ge-
sandt var noget ordnak i sine Svar. Buffet,
der er lige i Rang med Mac Mahon, tog
Plads ved Siden af Marschallen og havde
Grevinde Arnim ved Siden af sig. Han blev
imidtødt ikke længe paa sin Plads, men
rejste sig snart op for at tale med nogle
Herrer i Baggrunden af Tribunen. Den
mest talende blandt Herrerne paa Tribu-
nen, Hertugen af Broglie ikke engang
undtagen, var Marschal Canrobert. Han
udviklede vidt og bredt for Fyrst Or-
loff, af hvilke Grunde han havde indgivet
sin Demission. Kl. 4 1/4 opstod der pludselig
stor Bevægelse blandt Mængden. Det Øje-
blik, da det gjaldt om de 100,000 Frs.,
skulde nu endelig komme. Mængden imode-
saa Kampens Udfald i den største Spænding,
ikke blot fordi det gjaldt om, hvorvidt Frank-
rig eller England skulde sejre, men fordi
der var vædet uhyre Summe paa de for-
skjellige Heste. Kl. 4 1/2 vare Forberedelserne
endte, og de ni Heste, der kappedes om
Sejrens Palme, satte sig i Bevægelse. Den
franske Hest Boiard, et prægtigt, kraftigt
bygget Dyr vandt strax Forspring; derefter
kom en anden fransk Hest ved Navn Fla-
geolet. Nr. 3 var den engelske Hest Doncaster,
som vandt den sidste Derbypræmie i Eng-
land. Boiard blev ogsaa den Første og
vandt de 100,000 Francs. Da den kom til
Maalet, udbrod Mængden i stor Jubel, og
uallige Stemmer raabte: Bravo Boiard!
Hurra for Boiard! Saa stor som tidligere
var Jubelen dog ikke, og Demonstrationen
fik ingen politisk Karakter, saaledes som
under Kejserdømmet paa den Dag, da en
fransk Hest for første Gang besejrede en
engelsk. Dengang styrtede Mængden hen
til den kejserlige Tribune og raabte: Vive
la France! Vive l'Empereur! Nu bekymrede
Ingen sig om Statens Overhoved, og hele
Ovationen indskrænkede sig til den lykkelige
Boiard. Paa Propaganda for at vække noget
mere Begejstring havde det dog ikke manglet.
Hele Eftermiddagen gik elegant klædte
Herrer, af hvilke flere vare dekorerede, om-
kring imellem Mængden og roste den nye
Regering. Deres Anstrengelser synes imid-
lertid ikke at have frugtet meget; thi da
Marschallen tog bort, forholdt Mængden sig
ligesaa kold og tavs som ved hans Ankomst.
— Af et Telegram til Soir ses det, at Fla-
geolet tilsidst distanceredes af Doncaster,
som vandt anden Præmie (10,000 Frs.);
Flageolet fik tredje Præmie (5000 Frs.).

I den **Gyldendalske Boghand-
del** er udkommet:

**Om
Brønd- og Badekure.**
Fire Forelæsninger
af Konferensraad, Dr. med.
O. Bang.
32 Sk.

Af samme Forfatter er tidligere ud-
kommet:
**Syge-Dietetik. Sde forbedrede
Udgave. 16 Sk.**
Koldt Vand. 5te Udgave. 16 Sk.
**Hvem skal Jæg vælge til Hus-
læge? 64 Sk.**

Undertegnede modtage om kort Tid
den nye Udgave af:

**Niemeyer,
Lehrbuch der Pathologie
und Therapie.**
Vi modtage Bestillinger forud.
**Andr. Fred. Høst & Son,
Gotersgaden 49.**

Telegrammer til „Dagbladet“.
(Igenem Ritzau's Bureau.)

Versailles, den 10de Juni. I Nationalfor-
samlingens Dagsmøde motiverede Lepre
Forspørgsølsen om Forbudet imod Bladet
Coursaire. Indenrigsministeren udviklede i sit
Svar Anledningen til Forbudet og erklærede,
at Regeringen vilde gennemføre sin Op-
gave, Ordens Opretholdelse. Gambetta omtalte
en fortrolig Rundskrivelse fra Indenrigsmini-
steren til Præfekterne, hvori der søges Op-
lysninger om Bladenes Sindelag og deres
finansielle Status, hvorhos der spørges om
Størrelsen af de Summer, for hvilke de
kunne antages at være villige til at støtte
Regeringen. Ligeledes havde han erfarede, at
Cirkulæret erklærede det for hensigtsværende,
at tilstille Bladene officielle Meddelelser, og
forpligte Præfekterne til at indrette en Tje-
neste særlig for Pressen. Gambetta spurgte,
om dette Cirkulære var ægte. Indenrigsmini-
steren svarede, at han overtog Ansvar for
dets Indhold, idet han dog afviste Bemærk-
ningen om, at det havde villet tilbyde Pres-
sen Understøttelse, som en Insinuation.
Christophe foreslog en motiveret Dagsorden,
der udtalte Dadel over den af Regeringen
trufne Foranstaltning, men med 389 St. imod
315 vedtog Forsamlingen simpel Over-
gang til Dagsordenen.

Iølge Paris-Journal har Pascal som Følge
af den her omtalte Forhandling begjæret Af-
sked som Understatssekretær.

Paris, den 11te Juni. Journal officiel
indeholder General Chanzy's Udnævnelse til
midlertidig civil Generalguvernør og Kom-
manderende for samtlige Stridskræfter i Al-
gerien istedetfor Gueydon. Bladet bekræfter
endvidere, at Pascals Begjæring om
Afskedigelse er bleven modtaget. Pascal
har offentliggjort et Brev, hvori han erklæ-
rer, at hans Tilbagetræden er begrundet i,
at Nationalforsamlingen har givet hans kon-
fidentielle Depesche til Præfekterne en falsk
Udtydning.

New York, den 10 Juni. Guldsig 17 1/2. Kurs
109. Bonds 124. Bonndul 124. Petroleum i New
York 124. Petroleum i Philadelphia 124. Havana-
sukker Nr. 12 8 1/2.

London, den 11 Juni. Kornmarkedet (Slutnings-
beretning).
Paa Kysten er i Dag ankommet og udbydes til Salg:
4 Lading Hvede
Siden sidste Mandag have Tilfærelser været:
Hvede . . . . . 34,990 Qrs.
Byg . . . . .
Havre 17,790
Markedet sluttede slæbende, fast ved nominelle
uforandrede Priser.
Kaffe uden Kjøbelyst.
Sukker rolig. The rolig. Ris rolig.
Liverpool, den 11 Juni. Ved fast Tendens omsattes
15,000 Baller Bomuld, hvoraf 4000 til Udførsel.
Amsterdam, den 11 Juni. Hvede in loco forre-
tningales; Rug in loco fast; pr. Oktbr. 205 1/2; Reoelie
in loco 40 1/2; pr. Efteraar 40 1/2; pr. Maj 1874 41 1/2; Raps
pr. Efteraar 40 1/2.

Bremen, den 11 Juni. Petroleum 15,75, rolig.
London, den 11 Juni. Rikokaffe good channel
først noteres 80—82, rolig.
Havanasukker Nr. 12 svæmmende til Storbritanien
noteres 27.

Hamburg, den 11 Juni.

Dagskurs.	Sidste Kurs.
Diskonto	5 1/2
Valuta	5 1/2
Væselnoteringer:	
London	1 S. 19.93
do.	K. S. 20.24
Paris	1 S. 78.10
do.	K. S. 79.10
Antwerpen	1 S. 78.60
Petersborg	1 S. 264
Amsterdam	1 S. 165
do.	K. S. 166.90
Berlin	295.80
Fondskaa.	
Østerrigske Loddet af 1860	92
Amerikanske Bonds	91 1/2
Italienske Renten	60
Lombarder	418
Østerrigske Kreditaktier	231
Fransk-østerrigske Staats- bænkaktier	736
Internationale Bankaktier	103
Commerz- og Diskonto- Bankaktier	103 1/2
Kaffetendens vigende.	
Rio rel ordinær	80
Port au Prince	82 1/2
Omsætning 3000 S.	

Paris, den 11 Juni. 3 pCt's franske Renten
sluttede 56.90. Ital. 63.55. Laanet 89.90. Nyeste
Laan 91.07.

Paris, den 11 Juni. Mel fast, pr. Juni 75.50,
pr. Juli 76.50, pr. Septbr.-Dechr. 75.

Antwerpen, den 11 Juni. Petroleum 39 1/2 betalt,
rolig.

London, den 11 Juni. Consols 92 1/2. Sølv 69 1/2.
Sukker virksom.
Bløddiskonto 6 1/2 & 6 1/2.

Bryssel, den 11te Juni. Paa Grund af det ved-
varende smukke Væjr, som er meget gunstig for Hest-
udstillingerne, ere Kjøberne meget tilbageholdne, og alle
Cerealler billigere.

Leith, den 11te Juni. Langsamt Salg i Hvede i
Kjøbernes Faveur. Byg fast, sidste Uges Priser. Havre
livlig 6 & 9 d højere.

Beretning om ledige gejstlige Em-
beders Beskaffenhed.

St. Hans og St. Olai Sognekald i Aalborg Stift.
Under Henviisning til Beretningen om Beskaffenheden af
det hidtilværende resid. Kapellan for St. Catharinæ Me-
nighed i Hjørring og for St. Hans og St. Olai Menig-
heder bemærkes, at Offer og Accidenser af de to sidst-
nævnte Menigheder antages omtrent at ville svare til
den ovennævnte Kapellan hidtil tilfattede Trediedel af
Offer og Accidenser af de tre ovennævnte Menigheder.
Præstetilling af St. Hans og St. Olai Sogne udgjør 88
Tdr. 5 1/2 Skpr. Rug. 157 Tdr. 4 Skpr. Byg. 35 Tdr. 13
Skpr. Havre. Det vil blive paalagt den tiltrædende Sogne-
præst at afgive Halvdelen af Embedets faste Løn, 200
Tdr. Byg i et Aar fra hans Kaldbrøvs Dato at regne,
til et Byggefond, imod at han eller hans Bo ved hans
Afgang fra Embedet erholder Adgang til Naadensaar.
Sognepræsterne for Hjørring St. Catharinæ Menighed og
for St. Hans og St. Olai Menigheder skulle, saa længe
den nuværende Sognepræst for førstnævnte Menighed er
i Embede, og den sidstnævnte Sognepræst har Bolig i
Hjørring By, være pligtige til gjensidigt at yde hinanden
Hjælp under kortere Forfald. Den tiltrædende Sogne-
præst skal deltage i Ydelsen af den Pension, der maatte
blive tillagt den nuværende Sognepræst i Hjørring, saa-
velsom af hans eventuelle Enkes Kaldpension i For-
hold til den Del af Sognekaldets Indtægter, der ville
gaa over til ham. — Den Mand, der beskikkes til dette
Embede, skal indtil Udlobet af det første i det hidtil-
værende Sognekald for Hjørring Kjøbstad, St. Hans og
St. Olai Menigheder indtrædende Naadensaar nyde de
to hidtilværende residende Kapellaner faste Indtægter, med
Undtagelse af Huslejehjælpen (10 Rdl.) fra St. Catharinæ
Kirke, samt deudens Offer og Accidenser af St. Hans og
St. Olai Menigheder. Efter Udlobet af det nævnte
Naadensaar skal han i Stedet for den Kapellaniet til-
lagte Løn af Sognekaldet, 200 Tdr. Byg, nyde Præste-
tønden af St. Hans og St. Olai Sogne. Ansejnings-
fristen er 14 Dage. Opslaget af Embedet som res-
iderende Kapellan i Hjørring Kjøbstad samt for St. Hans
og St. Olai Menigheder tilbagekaldes herved; de ind-
komne Ansejninger betragtes som gjældende nær-
værende Sognekald, forsaavidt de ikke inden denne Frist
tilbagekaldes. (Opslaet ledigt den 9de Juni; udløber
den 23de Juni.)

— Embedet som Sognepræst for Mejrup Menighed
og Førstelærer ved Borgerskolen i Holstebro. Indtægter:
1) Tiende: 31 Tdr. Rug, 51 Tdr. Byg og 113 Tdr. Havre.
2) Smaaretsel afløst med 11 Tdr. 6 Skpr. 2 Fdk. Byg.
3) Offer og Accidenser af Mejrup efter Gjennemsnit af
de sidste 5 Aar c. 150 Rdl. 4) Højtidsoffer af Holstebro
efter do. c. 190 Rdl. 5) Tilskud af Statskassen 60 Rdl.
6) Skolepenge c. 5 Rdl. 7) Frihold i Holstebro. Ud-
gifter: 1) Skatter og Afgifter c. 50 Rdl. 2) Expenser
c. 15 Rdl. (Opslaet ledigt den 12te Maj; Fristen ud-
løber den 23de Juni.)

— Aalstev og Hostrup Sognekald i Ribe Stift.
Indtægter: 1) Korn- og Kvægtiende 122 Rdl. 5 Skpr.
Rug, 4 1/2 Skpr. Havre. 2) Smaaretsel afløst med c. 7
Tdr. Byg. 3) Offer og Accidenser c. 300 Rdl. 4) Aarlig
Afgift af Gaarden Væstergjæ: 1 Tdr. 2 Skpr. Rug, 1 Tdr.
4 Skpr. Byg, Rekognition 8 Rdl. 40 Sk. Højtidsoffer
12 Rdl. (Efter Retssagen herom er endnu ikke endt). 5) En
Hedeled paa 30 Tdr. Land er fra 1ste Maj 1873 bortlejet
i 49 Aar for en aarlig Afgift af 10 Rdl. i de 5 første,
20 Rdl. i de 5 næste og 30 Rdl. i de følgende Aar.
6) Præstegaarden af Hartkorn 6 Tdr. 7 Skpr. 2 1/2 Alb.
heraf 7 Tdr. Marskeng og 6 Tdr. Land Hede foruden
den bortlejede Hedeled. Heraf ligge ved Gaarden 22
Tdr. Land Ager, hvoraf da 12 Tdr. ere mærgede og
Mergel anskaffet til de øvrige 10 Tdr. Land, samt 3 1/2
Tdr. Land Vandingseng. De øvrige Jorder ligge spredte
i 1/2 & 3/4 Mills Afstand. Af Engene vandes 18 Tdr. Land
fra en større Engvandskanal. Der er i de sidste Aar
solgt 18 for 180 Rdl. Der holdes 2 Heste, 2 Trækstude
og 18 Fækreutter foruden Faar og Svin. Vaaningshuset
er indvendig ombygget i 1870 og afgiver en hyggelig
Beboelseslejlighed paa 9 stuer og mindre Værelser. Ud-
husene, som for det Meste ere grundmurede, ere tildeels
gamle. Gedt Vand af 2 Pomper. Tilstrækkeligt Tørve-
skov af simpel Beskaffenhed i en nærliggende Mose.
Den gamle trærige Have paa 1/2 Td. Land er udvidet med
en Kjøkkenhave. Desuden have nogle Smaaplantninger
i frodig Væxt. 7) Udbytte af en Bankkiste paa 204 Rdl.
Udgifter: 1) Skatter og Afgifter c. 160 Rdl. 2) Expenser
20 Rdl. 3) Indlæsningssum 500 Rdl. 4) Et Bygge-
laan paa 300 Rdl. afdrages i 10 Aar, 1ste Halvaarsafdrag 11te
Juni 1871, i et Engvandslaan paa 728 Rdl. afdrages
i 20 Aar, 1ste Halvaarsafdrag 11te Juni 1872, et Mergel-
laan paa 300 Rdl. afdrages i 5 Aar, 1ste Halvaarsafdrag
11te December 1873, samtlige Laan forrentes med 4
pCt. (Opslaet ledigt den 19de Maj; Fristen udløber den
30te Juni.)

Horne Sognekald i Fyns Stift. Indtægter: 1)
Korntiende: Rug 98 Tdr. 2 Skpr. 2 1/2 Fdk., Byg 211
Tdr. 2 Skpr. 3 1/2 Fdk. Havre: 187 Tdr. 3 Skpr. 1 1/2
Fdk. 2) Kvæg og Smaaretseltilende 26 Tdr. 3 Skpr.
2 1/2 Fdk. Byg. 3) Offer og Accidenser. Gjennemsnit
for de sidste 5 Aar 672 Rdl. 4) Udbyttet af en Bank-
kiste paa 400 Rdl. 5) Til Præstegaarden hører et Jord-
tillæg af Areal i Alt 7 1/2 Tdr. 1/2 Skp., nemlig Agerland
53 Tdr. 2 Skpr. af forskellig Beskaffenhed, men i god
Kraaf, 15 Tdr. 4 Skpr. Eng og Mose, 2 Tdr. 2 1/2 Skpr.
Gaard- og Haveplads. Hartkornet er 8 Tdr. 5 Skpr.
3 Fdk. 1/2 Alb. Her er fornødent Tørveskjer, en lille
Kratkov afgiver fornødent tilstrækkeligt Gjærdsel ogsaa,
hvad der behøves ved Brygning og til Melieriet samt
endnu lidt Brændsel, hvoraf dog det Meste maa kjøbes.
Ved Præstegaarden findes en god og stor Have med
mange Frugttræer. Præstegaardens Bygninger ere
hvad Udhusene angaar, gamle, men i det Hele gode og
rummelige og kunne udleves til Eftermanden i god
og vel vedligeholdt Stand. Stuehuset, opført i Aaret
1854, afgiver i Forbindelse med, hvad der er blevet
tilbage af det gamle Vaaningshus, en god og bekvem
Beboelseslejlighed. Udgifter: 1) Skatter paa Amtstuen
c. 138 Rdl. 2) Kommunebelag omtrent 60 Rdl. 3)
Landelomexpenser omtrent 80 Rdl. 4) Paa Kaldet
hvilende en Byggegjæld strax 3864 Rdl. 2 Sk., hvoraf i
aaflige Rente og Afdrag svares 6 pCt. 5) Præstegaardens
Indlæsningssum 300 Rdl. Med Hensyn til den Embedet
paahvilende Pension og Forpligtelsen til at lønne en
Kapellan pro loco henvises til Opslaget. (Opslaet ledigt
den 28de Maj; Fristen udløber den 9de Juli.)

— Skolelærer- og Kirkesangerembedet i Thorsager,
Øster Lisberg Herred, er ledigt. Indtægterne ere op-
givne af følgende: 6 Tdr. Rug og 10 Tdr. Byg
in natura; 25 Tdr. Byg efter Kapitalstax; Skolepenge
c. 30 Rdl.; Kirkens Rengjørelse 10 Rdl.; Kirkesangerløn
10 Rdl.; Offer og Accidenser c. 130 Rdl.; 192 Lpd.
Halm og 128 Lpd. He samt 36 Lvs Tørv til eget og
Skolens Brug. Skoleløden indeholder 1 Alt af Ager,
Eg og Tørvemose c. 34 Tdr. g. m. Agerorden er
Sandjord. Reguleringssummen 600 Rdl. Ansejninger
om dette Embede tilstilles Biskop Brammer, Aarhus
Bispegaard, inden 6 Uger fra den 31te Maj.

— Andenlærerembedet ved Egtelevmagle Skole,
Vester Flakkebjerg Herred, Søve Amt, er ledigt. Dets
Indtægter ere opgivne saaledes: 1) 200 Rdl. som fast
Løn. 2) Skolepenge, der efter 5 Aars Gjennemsnit ud-
gjøre 28 Rdl. 3) 4 Fævne Brænde til eget og Skolens
Brug. 4) Fri Bolig med en lille Have for en ugift Lærer.
Ansejninger om dette Embede, stilled til Skoledirektionen
for Flakkebjerg Herred og ledsagede af de fornødne
Bevisligheder, indgives inden den 16de Juli til Provst
Winther i Gimlinge ved Slagelse.

Kvindelig Doktor. Svenske Blade omtale,
at en Mell. Charlotte Yhlen fra Helsingborg, som i
1867 begav sig til Amerika for at uddanne sig til kvin-
delig Læge og i Filadelfia tog medicinsk Doktorgrad, nu
er vendt tilbage til Sverige. Det skal være hendes Agt
at fortsætte sine Studier i København og senere at
nedlægge sig i Stockholm for navnlig at behandle Fruen-
timmersygdomme.

Handelstidende.
Kjøbenhavn, den 12. Juni.

Fondsbørsen var igaar fast og livlig;
Kursene uden væsenlige Forandringer; Te-
legrafaktier vare 1/4 pCt. højere, Landmands-
bankaktier 1/4 Rdl. lavere. Handelsbank-
aktier 106 & 106 1/4 Rdl. »De danske Cikorie-
fabrikker's Aktier optoges igaar for første
Gang i Kurslisten og sluttede 101 1/2 & 101 1/2
pCt. efter Omsætning fra 101 1/4 til 101 pCt.

Børskurs, den 11. Juni.

	Gjort til Kjøb. Smig.
4 pCt. kgl. Obligationer	92 92 1/2 92 92 1/2
4 pCt. kgl. Jernb.-Obl. à 1000 £	— 91 1/2 92
5 pCt. dansk-engliske Obl., smaa	— 101 1/2 102
5 pCt. dansk-engliske Obl., store	— 101 1/2 102
4 pCt. dansk-engliske Obl., smaa	— 92 92 1/2
4 pCt. dansk-engliske Obl., store	— 92 92 1/2
3 pCt. dansk-engliske Obl., smaa	— 97 97 1/2
3 pCt. dansk-engliske Obl., store	— 97 97 1/2
4 pCt. Staden Kjøbenhavns Laan	— 93 94
4 pCt. Aarhus Kommune-Laan	— — —
4 pCt. ops. Kreditkass-Obligat.	— 99 100
4 pCt. ops. Kreditkass-Obligat.	— 90 90 1/2
4 pCt. Afdrags Kreditkass-Oblig.	— — —
4 pCt. kgl. gar. Jernb.-Pr.-Obligat.	91 1/2 91 1/2
4 pCt. Østfl. Kredit-Obl., 3. Serie	93 92 1/2 93
4 pCt. Østfl. Kredit-Obl., 2. Serie	— 94 94 1/2
4 pCt. Østfl. Kredit-Obl., 1. Serie	95 1/2 — 95 1/2
4 pCt. Kredit-Obl. for Landejeend.	— 91 92
4 pCt. fynske Kredit-Obl., 2. Serie	— 93 93 1/2
4 pCt. fynske Kredit-Obl., 1. og 2. Serie	— 94 95 1/2
4 pCt. Jyske Land-Kr.-Obl., 3. S.	— 91 91 1/2
4 pCt. Jyske Land-Kr.-Obl., 2. S.	— 92 93 1/2
4 pCt. Jyske Land-Kr.-Obl., 1. S.	— 94 95 1/2
4 pCt. Jyske Kjøbstad-Kred.-Obl.	— 91 92
4 1/2 pCt. vest- og sønderj. Oblig.	— 97 98
4 1/2 pCt. Landmandsbank Hyp.-Obl.	— 101 101 1/2
4 1/2 pCt. norske Hypoth.-Obligat.	— 99 99 1/2

Aktier.

	Gjort til Kjøb. Smig.
Nationalbankaktier	166 1/2 — 166 1/2 166 1/2
Privatbankaktier	131 — 130 1/2 131
Laanebankaktier	107 1/2 — 107 1/2 107 1/2
Industribankaktier	118 1/2 — 118 1/2 119
Landmandsbankaktier	101 1/2 — 101 1/2 101 1/2
Fyns Diakonkassaktier	— 126 127 1/2
Aalborg Bankaktier	— 126 127 1/2
Sjæll. Jernb. (4 pCt. gar.)	101 1/2 — 101 1/2 101 1/2
Sjæll. Jernb.aktier i Rigsmagt 101 1/2 101 1/2 101 1/2	
Nye store norske Telegrafaktier	94 1/2 95 95 1/2
Sukker-Aktier Litra A	123 1/2 — 123 1/2 123 1/2
Burmeister & Wain's Aktier	121 1/2 — 121 1/2 121 1/2
Det forenede Dampskibsselskab	— — —
Kjøbenhavns Møbel-Assurance	— 240 248
Almindelig Brandass.-Kompagni	— 164 165
Kgl. Seassurance-Kompagni	— — —
Kjøbenhavns Sporvejs-Selskab	— — —
Nørrebro Sporvejsaktier	— — —
Kjøbenhavns Tivoli	— 67 69
Kjøbenhavns Kasse	— 4 1/2 4 1/2
Hippodromet	— 15 15 1/2
Fredens Mølle	100 — 99 100
Do. Preference inkl. Udbytte	— — —
Fabrikken „Alumina“	— — —
Kristineberg-Fabrikken	— 96 98
De danske Cikorie-Fabrikker	101 1/2 101 1/2 101 1/2
Aalborg Sirup- og Spritfabrik	113 — 112 1/2 113 1/2
Klampenborg Badeanstalt	— 16 18

J. M. Levin, Vexler,
Østergade 22.

Vexelkurser.

Sted	Kurs
Stockholm, den 10. Juni.	London k. S. 18. 8.
	3 M. D. 17. 75.
	k. S. 89. 80.
Hamburg	3 M. D. 88. 25.
	k. S. 70. 40.
Paris	3 M. D. 69. 50.
Berlin	k. S. 268. 25.
Stettin	k. S. 267. 50.
Amsterdam	k. S. 148. 50.

Göteborg, den 10. Juni. London 3 M. D. 17. 75.
k. S. & Diskonto 17. 82 1/2.
k. S. 18. 9.

Hamburg 3 M. D. 88. 40 & 35.
k. S. 89. 75.
Paris 3 M. D. 69. 55.
k. S. 70. 90.
Antwerpen 3 M. D. 70. —

Kjøbenhavns Toldbod, den 11 Juni,
Morgen Kl. 7: Vinden S.S.V., Bramsejls Kuling, sønden
Strøm. — Eftermiddag Kl. 4: Vinden S.O., Merssejls
Kuling, sønden Strøm.

Bødsliste.
Udenfor Kjøbenhavn.

Mariane Lund, f. Sørensen, i Hobro. Søren Chris-
tian Madsen (14 1/2), i Baderslev. B. Meyers Hustru,
Henriette, f. Thomsen (53 1/2), paa Petersminde. Thom-
mesen Terkild Terkildsen (62), i Fredericia. J. Mattie-
sens Sø, Johan Carl (22), i Maroim. Uhrmager P. A